

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 667/2011/4. szám

A Kúria a dr. Borka Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kopcsák Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen kamarai határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Békés Megyei Bíróság 2011. július 9. napján kelt 7.K.23.094/2011/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.094/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes viseli a lerótt 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. március 23. napján tagfelvételi kérelmet nyújtott be a Megyei Mérnöki Kamarához. A Megyei Mérnöki Kamara 2006. április 24. napján kelt 128/2006. számú határozatával elrendelte a felperes felvételét a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 25.§ és 26.§ (1)-(2) bekezdése alapján, mivel a felperes a kamarai felvételre jogosító szakmai feltételeket igazolta. A 2006. június 26. napján kelt 215/2006. számú határozatával 2011. június 22. napjáig megadta a tervezői jogosultságát és a névjegyzékbe felvette a G-2 kódszámú épületgépészet szakágazati körben. A Megyei Mérnöki Kamara 2006. június 26. napján kelt 263/2006. számú határozatával 2011. július 20. napjáig érvényes szakértői engedélyt adott a felperesnek SZÉS-3 kódszámú épületgépészet szakterületre. A felperes tagja az Igazságügyi Szakértői Kamarának is.

Az alperes Alapszabályának 5.2 pontja szerint a tag tagdíjfizetésére köteles, amelyet egy évre egy összegben kell a területi kamarának megfizetni. Egy adott évben megfizetett tagdíj a következő év március 31-ig biztosítja a tagsági jogokat.

A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara és a Magyar Mérnöki Kamara 2008. február 13. napján megállapodást kötött arról, hogy mindkét kamarában (a Magyar Igazságügyi Kamara, valamint a Magyar Mérnöki Kamara területileg illetékes tagkamarájában) tagsággal rendelkező igazságügyi szakértők által az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény (a

továbbiakban: Isztv.) 1.§ (1) bekezdése alapján kirendelésre vagy nem kirendelésre végzett igazságügyi szakértői tevékenység a Magyar Mérnöki Kamara tagdíjtáblázatának szempontjából az „önálló tervezést, szakértést nem végez” csoportba tartozik. (A továbbiakban: Megállapodás). A Megállapodásról kiadott tájékoztatás szerint a tagdíjkedvezmény visszamenőlegesen nem érvényesíthető, a tagnak a tagdíj befizetési határidőig kell bejelentenie, ha a tárgy évben nincs szándékában mérnöki kamarai tagsághoz kötött tevékenységet végezni, tervezői jogosultságát a tagdíjkedvezmény idejére szüneteltetnie kell.

A felperes 2008. március 31. napjáig 35.000 forint tagdíjat megfizetett.

A Megyei Mérnöki Kamara 2010. április 27. napján kelt 754/2010. számú határozatával a felperes kamarai tagságát megszüntette. A határozat indokolása szerint a felperes felhívás ellenére sem teljesítette a 2009. évre vonatkozó tagdíjtartozását. A határozat a Ktv. 29.§ (3) bekezdésében foglaltakon alapult.

A felperes fellebbezést nyújtott be a határozat ellen, amelyet az alperes 2010. május 19. napján kelt 445/2010. számú határozatával elutasított, és helybenhagyta a 754/2010. számú határozatot. A határozat indokolása rögzítette, hogy az egy éven túli tagdíjtartozásra tekintettel a Ktv. 29.§ (3) bekezdése alapján lefolytatott eljárás jogszerű.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes 445/2010. számú határozatának a 754/2010. számú határozatra is kiterjedő felülvizsgálata iránt. Arra hivatkozott, hogy a kedvezményes tagdíjfizetésről szóló Megállapodás 2008. évben hatályba lépett, mivel 2008. évre vonatkozóan 35.000 forint tagdíjat már megfizetett, ezért a 2009. évre irányadó 11.000 forint tagdíj összegét is teljesítette, sőt túlfizetés is keletkezett.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes a kedvezményes tagdíjra nem jogosult, mert tervezői engedélyének szüneteltetését nem kérte. A kamarai tagot kamarai tagdíj akkor is terheli, ha egész évben nem végez tevékenységet. A kedvezményes tagdíjra vonatkozó igény visszamenőlegesen nem érvényesíthető.

A bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Isztv. 1.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra, amelynek értelmében a tag kötelezettsége a területi alapszabályban rögzített határidőig az Országos Küldöttgyűlés által megállapított mértékű tagdíj megfizetése. A tagdíjkedvezményről szóló Megállapodás 1. pontja szerint a kedvezmény igénybevételéhez a tag a befizetési határidőig köteles nyilatkozni arról, hogy a tárgy évben kíván-e a mérnöki kamarai tagsághoz kötött tevékenységet végezni vagy jogosultságát az adott évre szüneteltetni. A csatolt iratok alapján megállapította, hogy a felperes 2008. évben és az azt követő években is egyaránt jogosult volt az igazságügyi szakértői tevékenysége mellett tervezői munka végzésére. A felperes az Alapszabályban meghatározott határidőig nem tett nyilatkozatot, nem zárta ki annak lehetőségét, hogy igazságügyi szakértői tevékenysége mellett önálló tervezési munkát is végezzen. Mivel a felperes tagdíjkedvezményre nem jogosult és a 2009. évben keletkezett tagdíjhátralékot felhívás ellenére sem fizette meg, ezért a felülvizsgálni kért határozatok a Ktv. 29.§ (3) bekezdésében foglaltakat nem sértik.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a rendelkezésre álló iratok alapján a felperes keresetének helyt adva a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Megállapodás 1. pontját, az Isztv. 1.§

(1) bekezdését, az Alapszabály 5.2.b pontját, 5.2.f pontját, továbbá az Alapszabály 25.§ (3) és (4) bekezdéseiben foglaltakra tekintettel a 104/2006.(IV. 28.) Korm. rendelet által meghatározott szakértői jogosultsághoz szükséges szakmai gyakorlati idő teljesítésére irányadó rendelkezéseket. A felperes kifejtette, hogy az Alapszabály mellékletét képező tagdíjtáblázat besorolása nem munkavégzési tevékenységre, hanem kifejezetten a szakmai munkavégzéshez elengedhetetlen feltételként kikötött szakmagyakorlási jogra vonatkozik. A tagdíjkedvezmény a szakmai kamarai tagságra, illetve tervezési feladat elvégzésére megfelelő időtartamú tervezési gyakorlat hiányán alapul. Az Alapszabály a tervező és szakértői szakmagyakorlási tevékenységet nem választja el egymástól, kizárólag a tag képzettsége szerinti jogosultságát értelmezi. Az Alapszabály 5.2.f pontja a kettős vagy többszörös kamarai tagság eseteire külön feltétel kikötése nélkül lehetővé teszi a tagdíj mérséklésre vonatkozó egyezség megkötését. A Megállapodás kedvezményként a jogosultsággal nem rendelkező tagjelöltek tagdíját vette alapul és a szakértők szakmagyakorlási jogát nem érintette, mert azt nem csorbíthatja. A Megállapodás 1. pontja kifejezetten tevékenységről határoz és nem a szakmagyakorlási jogról. Az Alapszabály nem tette lehetővé a tervezési jog felfüggesztése mellett a szakértői jog fenntartásának lehetőségét, miközben a kötelezettségek változatlanok.

A jogerős ítélet nem rögzítette, hogy a Megállapodás nem a szerzett jogok csorbításáról szól, mivel igazságügyi műszaki szakértői tevékenység végzése nem lehetséges mérnöki, kamarai tagság hiányában, ezért fogalmilag kizárt, hogy a felperes tagdíjkedvezményre való jogosultsága annak alapján határozható meg, hogy mérnöki kamarai tagságát, mérnöki tevékenységét felfüggesztette-e. A bíróság ítélete iratellenes, mivel a Megállapodást, mint bizonyítékot annak tartalmával ellentétesen értelmezte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult. Kiemelte, hogy a tag akkor nem végezhet önálló szakértői tevékenységet vagy tervezést, ha arra nem jogosult, vagy azt szünetelteti a Ktv. 30.§ -a alapján. A szünetelés alatt a tagsági jogviszonyból eredő jogok és kötelezettségek szünetelnek. A felperes tevékenységének szüneteltetését nem jelentette be.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indoklásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható. A jogszerűségi felülvizsgálat kereteit a Pp. 275.§ (2) bekezdése határozza meg, amelynek értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálat keretei között vizsgálhatja felül.

A Kúria rámutat arra, hogy a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárás tárgyát annak tisztázása képezte, hogy a felperes az Alapszabály 5.2.f pontja alapján megkötött Megállapodás értelmében tagdíjkedvezményre jogosult-e. A Megállapodás a tagdíjkedvezmény mértékének meghatározásakor az Alapszabály mellékletét képező táblázatban az „önálló tervezésre, szakértésre nem jogosult” tagra irányadó tagdíjösszegét vette alapul. A felülvizsgálni kért határozatok az Ktv. 29.§ (3) bekezdése alapján a felperes tagsági viszonyának megszüntetéséről döntöttek, mert a felperes a hátralékos tagdíjat felhívás ellenére az arra nyitva álló határidő alatt nem fizette meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján – a jogerős ítélet indokolásának kiegészítéseként – utal arra, hogy a Megyei Mérnöki Kamara jogerős határozatai alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes a kamarai felvételre jogosító szakmai feltételeket, e körben a szükséges gyakorlati időt megszerezte, és annak tényét igazolta.

A jogerős ítélet nem sérti az Alapszabály 25.§ (3) és (4) bekezdésében, valamint a 104/2006.(IV. 28.) Korm. rendeletben rögzített szakmai gyakorlati időre vonatkozó szabályokat. E feltételek teljesítéséről a Megyei Mérnöki Kamara 128/2006. számú, a 215/2006. számú és a 263/2006. számú határozataival döntött. A határozatok indokolása rögzítette, hogy a felperes igazolta a megfelelő szakmai gyakorlat megszerzését, ezért a jogosultsági vizsga letétele alól felmentésben részesült. A per iratai szerint a felperes ezen határozatok felülvizsgálata iránt nem terjesztett elő keresetet. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a jelen eljárásban vizsgált közigazgatási eljárás és per tárgyat nem e határozatok képezték.

A felperes Megyei Mérnöki Kamara 215/2006. számú határozata alapján tervező jogosultságot szerzett. A felperes által aláírt és benyújtott kérelem és részletes szakmai önéletrajz szerint 1967-től kezdődően tervezői tevékenységet végzett. A felperes 2006. június 12. napján kelt kérelmében vezető tervezői és vezető szakértői tevékenységekre vonatkozó engedély megadását is kérte. A felperes hivatkozott arra, hogy tervezői munkára kapott felkérést, amelyet abban az esetben vállalhat el, ha újból kéri az engedélyek megadását.

A Kúria kiemeli, hogy a felperes tagdíjkedvezményre akkor lett volna jogosult, ha a Ktv. 30. (1) bekezdése alapján a területi kamara elnöksége tagsági viszonyát – kérelmére - felfüggeszti, amelynek időtartama alatt a 30.§ (2) bekezdése szerint a tagsági viszonyból eredő valamennyi joga és kötelezettsége - e körben a tagdíj teljes összegének megfizetésére vonatkozó kötelezettsége is - szünetel, mert a Megállapodás 1. pontja értelmében tervezői tevékenységet nem, hanem csak szakértői tevékenységet végez.

A Kúria megjegyzi, hogy a tagdíjkedvezményre vonatkozó Megállapodás megkötésére az Alapszabály biztosít lehetőséget, a tagdíjkedvezmény igénybevételének feltételeit – a felperes kizárólag szakértői tevékenységet végezhet - a Megállapodás tartalmazza.

A Kúria a felülvizsgálat eredményként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, a bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével nem iratellenesen állapította meg, ezért a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest.

A felperes a tárgyi illeték feljegyzési jogot élvező eljárásban a felülvizsgálati eljárási illetéket leróta, amelynek viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM számú rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2012. szeptember 5.

Dr. Fekete Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Dávid Irén sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

